

Katarzyna Kowalczywska-Grabowska

Sprawozdanie z sympozjum "Etyka - pedagogika - medycyna"

Chowanna 1, 115-117

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

„Chowanna”	Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego	Katowice 2002	R. XLV (LVIII)	T. 1 (18)	s. 115 -117
------------	--	---------------	-------------------	--------------	-------------

KRONIKA

Sprawozdanie z sympozjum *Etyka — pedagogika — medycyna*

Dnia 13 listopada 2001 roku w Auli im. prof. Szaflarskiego Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach Ligocie odbyło się sympozjum pt. *Etyka — pedagogika — medycyna* zorganizowane wspólnie przez Zakład Filozofii i Etyki, Zakład Organizacji Pracy Pielęgniarskiej Wydziału Opieki i Oświaty Zdrowotnej Śląskiej Akademii Medycznej oraz Pracownię Pedagogiki Zdrowia (działającą w Katedrze Pedagogiki Społecznej) Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Śląskiego. Głównymi organizatorami tego interesującego przedsięwzięcia byli prof. dr hab. Ewa Syrek, dr Lesław Niebrój i dr Maria Kosińska. W ramach sympozjum wygłoszono interesujące referaty poświęcone problemom etyki, pedagogiki i medycyny.

Otwarcia sympozjum, a zarazem wprowadzenia w tematykę dokonała prof. dr hab. Ewa Syrek w referacie pt. *Pedagogiczne obszary zainteresowań zdrowiem i chorobą*, przybliżając jednocześnie aspekt pedagogiczny działań zmierzających do poprawy zdrowia. Następnie dr Lesław Niebrój, wygłaszając referat *Etyka, pedagogika, medycyna: ochrona zdrowia w społeczeństwie pluralistycznym*, zastanawiał się nad tym, co pozwala te trzy dziedziny wiedzy ludzkiej zestawić razem i wymienić we wskazanej kolejności. Swoje rozważania referent zakończył podsumowaniem, iż praktyka medyczna winna sprostać nowym wyzwaniom stawianym przez pluralistyczne społeczeństwo. Bardzo interesujące okazało się wystąpienie A. Krzak, przygotowane wspólnie z dr M. Kosińską, nt. *Edukacja zdrowotna w opinii pielęgniarek i pacjentów*. Prezentowane wyniki badań przeprowadzonych na przełomie 1999/2000 roku

na terenie Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Dębicy potwierdziły przychylnie nastawienie pacjentów do wiedzy personelu medycznego, co stwarzało dogodne warunki do podejmowania zadań wychowawczo-edukacyjnych. Doktor J. Bulska w swoich rozważaniach zajęła się przemocą wobec dzieci, podkreślając problem zdrowotny i pedagogiczny tego zjawiska. Kończąc swoją wypowiedź, zaapelowała do lekarzy specjalności dziecięcych o bezwzględną umiejętność rozpoznawania zespołu dziecka maltretowanego, gdyż to właśnie oni jako pierwsi mogą rozpoznać objawy krzywdzenia. Podkreśliła również rolę nauczycieli, od których należałoby oczekiwać większego zainteresowania i większej znajomości zagadnienia. Jako kolejny referent wystąpił dr A. Mańka, koncentrując swoje zainteresowania wokół problematyki udzielania pomocy ofiarom nadużyć seksualnych. W swoim wystąpieniu pt. *Uwarunkowania gotowości specjalistów wsparcia społecznego do udzielania pomocy ofiarom nadużyć seksualnych* akcentował konieczność wypracowania specyficznych dla naszego społeczeństwa systemów edukacji i profilaktyki oraz odpowiedniej struktury systemowej interwencji, podkreślając tym samym, iż istnienie jakichkolwiek deficytów w tym zakresie może stać się przyczyną z jednej strony ograniczenia możliwości skutecznej pomocy, z drugiej zaś — pogłębienia istniejącej już krzywdy. Referat pt. *Kształcenie pielęgniarek w Polsce i USA*, przygotowany wspólnie przez dr I. Caus, M. Mazurek i A. Warmuz, przybliżył zebrany różnice programowe w kształceniu pielęgniarek między Polską i Stanami Zjednoczonymi. Autorzy zasugerowali konieczność poszerzenia polskiego programu kształcenia o prawo zawodowe, etykę zawodową, umiejętność komunikacji interpersonalnej i informatykę, aby poziom nauczania w Polsce dorównał amerykańskiemu. Kolejne dwa wystąpienia poświęcone zostały tematyce niepełnosprawności. Doktor M. Cabaj zwróciła uwagę na potrzeby rodzin posiadających niepełnosprawne dziecko, szczególnie akcentując potrzeby edukacyjne, natomiast dr M. Kempa swe rozważania poświęciła medycznym i społecznym problemom niepełnosprawności w kontekście procesu integracji międzynarodowej. Tematykę promocji zdrowia podjęła K. Kowalczevska-Grabowska w referacie pt. *Samoorganizacja społeczności lokalnej wobec wyzwań cywilizacyjnych. Opis działań i zamierzeń w zakresie promocji zdrowia na przykładzie miasta Chorzowa*, podkreślając jednocześnie, iż działania prowadzone na terenie omawianego miasta korzystnie wyróżniają go na tle innych miast regionu. Wkład lekarzy w rozwój edukacji logopedycznej, który omówiła dr D. Dramska, pozwolił zebrany na przypomnienie takich wielkich nazwisk, jak: J. Siestrzyński, W. Ołtuszewski czy B. Dylewski. To historyczne ukazała również dr B. Urbanek, dokonując krótkiego streszczenia swojej publikacji pt. *Idea opieki nad chorym na ziemiach polskich w XIX wieku w kontekście uwarunkowań europejskich*. Jako ostatni wystąpił M. Leśniewski, prezentując koncepcję nauczania higieny w II Rzeczpospolitej.

Sympozjum zorganizowane przy wysiłku naukowców i badaczy wielu dziedzin pozwoliło na wielopłaszczyznową ocenę zjawiska i zainicjowało współpracę na kolejne lata.

Katarzyna Kowalczevska-Grabowska